Το ποίημα δημοσιεύτηκε το 1939 και σκιαγραφεί με λυρική υποβλητικότητα μια νυχτερινή εικόνα αποχωρισμού. Η σκηνή διαδραματίζεται κάτω από το φως του φεγγαριού, που συντροφεύει τη μοναξιά του ποιητή.

Ένα φεγγάρι πράσινο, μεγάλο,
που λάμπει μες στη νύχτα, – τίποτ' άλλο.

Μια φωνή, που γρικιέται μες στο σάλο
και που σε λίγο παύει, – τίποτ' άλλο.

Πέρα, μακριά, κάποιο στερνό σινιάλο
του βαποριού που φεύγει, – τίποτ' άλλο.

Και μόνο ένα παράπονο μεγάλο,
στα βάθη του μυαλού μου. – Τίποτ' άλλο.

σ. 142 σχ. βιβλίου

Ακολουθούν διάφορες μελοποιήσεις του ποιήματος:

α. Μουσική Γιάννης Σπανός - Ερμηνεία: Καίτη Χωματά. ()

β. Μουσική: Νίκος Καρανικόλας – Ερμηνεία: Γιώργος Νταλάρας. (1997)

/p>

γ. Μουσική – Ερμηνεία: Μιχάλης Τερζής. (1999)

δ. Μουσική: Δημήτρης Κανελλόπουλος – Ερμηνεία: Domenica. (2004)

ε. Μουσική: Γιώργος Δίπλας – Ερμηνεία: Δώρα Πετρίδη. (2006)